



лист студената правног факултета

Правник

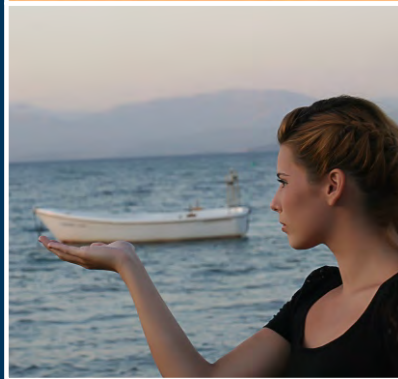
октобар/новембар 2011.

број 34

часопис је бесплатан



Паралелни интервју • Правнички кутак • Култура
Здравље • Поетски кутак • Кутак забаве • Уметност



Садржај:

**Паралелни интервју
са проф. др Наташом Стојановић
и проф. др Предрагом Цветковићем**

Правнички кутак

Култура

Здравље

Поетски кутак

Кутак забаве

Уметност

**Правник-медијски јавни сервис студената
Правног факултета у Нишу**

**Издавач:
САВЕЗ СТУДЕНАТА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА**

**Координатор листа:
Доц. др Марија Игњатовић**

**Главни уредник:
Александра Ћирић**

**Уреднички колегијум:
Дуња Петрић
Јелена Тодоровић
Јована Митровић
Драгана Ћирић
Соња Георгијева
Александар Михајловић
Владимир Младеновић
Тамара Станојевић
Александар Китановић**

**Лектор:
Саша Маркота**

**Штампа:
"Пунта"**



Професор др Наташа Стојановић

Дипломирала је на Правном факултету у Нишу 1990. године. Магистарску тезу под називом "Престанак својства универзалног сукцесора", одбранила је на Правном факултету у Нишу, 1997. године. Докторску дисертацију на тему "Испорука у наследном праву" одбранила је на Правном факултету у Нишу, 2001. године. На Правном факултету у Нишу ради од 1992. године. За доцента за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу, др Наташа Стојановић изабрана је 2002. године.

Проф. др Наташа Стојановић, у школској 2010/2011. години, према Наставном плану усвојеном 2003. године, изводи наставу из Наследног, Породичног и Еколошког права. Према наставном плану усвојеном 2008. године, изводиће наставу на основним студијама права из предмета Наследно право, Породично право и Еколошко право.

У својој професионалној каријери, проф. др Наташа Стојановић објавила је једну монографију, један практикум и четрдесет и пет чланака. Учествовала је и учествује на седам пројеката. Током своје професионалне каријере боравила је на стручном усавршавању једанпут.



Професор др Предраг Цветковић

Докторску дисертацију на тему "Међународноправна заштита страних инвестиција од некомерцијалних ризика" одбранио је на Правном факултету у Нишу 2005. године. На Правном факултету у Нишу ради од 1996. године. Дипломирао је на Правном факултету у Нишу 1995. године. Магистарску тезу под називом "Закључивање уговора о међународној продаји робе", именовани је одбранио на Правном факултету у Нишу, 2000. године. За доцента за ужу трговинско-правну научну област на Правном факултету у Нишу, др Предраг Цветковић изабран је 2006. године, а у звање ванредног професора фебруара

2011. године.

Цветковић др Предраг, у школској 2010/2011. години, према Наставном плану усвојеном 2003. године, изводи наставу из предмета Међународно трговинско право, Право осигурања и Туристичко право. Према наставном плану усвојеном 2008. године, изводиће наставу на основним студијама права из предмета Међународно трговинско право, Право спољне трговине и страних инвестиција и Право дистрибуције, а на дипломским студијама права из предмета Право осигурања и Саобраћајно право.

У својој професионалној каријери, Цветковић др Предраг објавио је три монографије и 40 чланака. Учествовао је и учествује на четири домаћа и међународна пројекта пројеката. Током своје професионалне каријере више пута је боравио на стручним усавршавањима у иностранству. Активно се служи енглеским и немачким језиком.

ПАРАЛЕЛНИ ИНТЕРВЈУ

проф. др Наташа Стојановић и проф. др Предраг Цветковић

Уколико бисте направили паралелу између времена у ком сте Ви студирали и данашњег, које бисте разлике навели као позитивне, а које као негативне?

Проф. др Наташа Стојановић: У време када сам ја студирала, била је обимнија литература за припрему испита и ригорознији критеријуми за полагање испита. С друге стране, то је било мирније и много сигурније време, што је олакшавало и студирање.

Проф. др Предраг Цветковић: Студирање је као и сваки други посао. Мења се и зависи од околности у којима се обавља, социјалних, политичких, понајвише економских који га окружују. Разликују се и студенти од пре пет и десет, а камоли петнаест и двадесет година, када сам ја студирао. Студије су, без обзира на околности, увек лепши део живота једног интелектуалца. Када се ради о мом студирању, неко би рекао да је то било тешко време, али је било једино могуће и ја га не посматрам кроз ружичасту или тамну оптику. Сећам га се са радошћу, али га не глорификујем. Данас је студентима лакше, што се може аргументовати на много начина. И тако и треба да буде. Само је то прогрес. Стагнација је једнако назадовање. Студенти данас имају много више могућности. На два клика мишем, google plus link, доступна су им знања за која су неки из ранијих, а делимично и припадници моје генерације, морали да поцепају пар ципела по Бечу, Берлину или Паризу. Такође, велика је привилегија слушати on line предавања професора са престижних светских универзитета, што је данас потпуно доступно. Поред тога, студенти су данас слободнији, по природи свог опредељења су бунтовни (младост то и тражи), што је последица времена у коме живимо. Наравно, увек ће се наћи неко ко ће рећи да је било боље у „његово време“. Андрић каже, иронично кроз лик једног свог јунака: „Увек је боље оно што је било, а ако је тако, онда је изгледа најбоље оно што никада и није било“. Нови студент тражи и новог наставника: припремљеног, активног, отвореног, који актуелизује знање и не плаши се питања. Прошло

је време када је наставник био на пијадесталу. Студенти траже поштовање, и из мог искуства уколико имате са њима коректан (не и извештачени „ортачки“ однос), од њих следи исто. При томе, право поштовање професор стиче односом према раду, знањем, залагањем на предавањима и вежбама, објективношћу на испиту. Сећам се кад сам био студент: увек сам могао, и не само ја, да проценим када је наставник спреман, а када импровизује. Предавање не сме да буде шмира. Данашњи студенти ће тим пре то моћи да детектују. Нема више ни оправдања да литература није доступна или је прескупа. Данас се у реалном времену може дистрибуирати чланак из јуна 2011 или књигу која је тек издата. Са друге стране, за оно што постане опште доступно постоји опасност да се релативизује. Али то је процес према коме се свако односи према сопственој мери. За себе могу да кажем да свакодневно учим, са једне стране јер је то дуг према сопственом усавршавању, а са друге јер је то захтев посла који ми је друштво поверило да га обављам најбоље што могу. Када се ради о односу према студентима, дајем им оно што им треба, а не оно што траже. И увек се надам да ће ме превазићи. Јер само је то срећа и за учитеља и за ученика.

Када сте Ви били студент, шта Вам је било најтеже, а у чему сте највише уживали?

Проф. др Наташа Стојановић: Најтеже су биле непроспаване ноћи због учења и стрес пред испите. Оно што ће ми остати у лепом сећању то је дружење са колегама, дискусије о одређеним правним проблемима и осећај задовољства после сваког положеног испита.

Проф. др Предраг Цветковић: Учење ми је, као и данас представљало задовољство. Уживање се није разликовало од оног у чему данас уживају моји студенти. Mutatis mutandis...

Најбољи савет током студирања добили сте од...?

Проф. др Наташа Стојановић: Од својих старијих колега: само континуираним радом и

упорношћу могу се завршити студије.

Проф. др Предраг Цветковић: Кума, старијег човека који је завршио наш Факултет у року. Савет гласи: „Учи се ујутру и поподне. Ноћ је за друге ствари“. Послушао сам га. Никада нисам учио после 21 сат.

Шта бисте саветовали данашњем студенту?

Проф. др Наташа Стојановић: Да вредно раде, да се стално усавршавају, да негују основне постулате професионалног понашања, јер квалитет мора доћи до изражаја, пре или касније.

Проф. др Предраг Цветковић: Активан однос, рад, уз одржање баланса јер и младост тражи своје. Стално усавршавање. Не учити због оцене, већ због знања: тржиште не цени просечну оцену, већ знање и способност. Ко то не схвати, мораће да сазна на тежи начин. Учите језике, при чему се енглески подразумева; што их више будете знали, отворићете себи више стратегија за каријеру. А то није мало. Будите стално на Факултету: то вам је природна средина, осетите се комотно. Такав осећај припадности може вам бити јако важан, и у личном и у погледу успеха у студирању. Студент који је стално на Факултету, у контакту са колегама, наставницима, сарадницима, администрацијом, тешко да ће имати трему или „блокаду“ на испиту, осим ако није реч о несувислом оправдању. Јер је такав студент у свом природном стању, у свом окружењу, у својој, ма како то претерано звучало, кући. Тада су сви проблеми решиви.

Како бисте у три речи описали свој посао, своју професију?

Проф. др Наташа Стојановић: Динамичан, перспективан и захтеван.

Проф. др Предраг Цветковић: Не могу у три речи, али покушаћу: привилегија је усавршавати се, истраживати шта је правда и при томе радити са младим људима.

Како коментаришете одлуку да ће од следеће године академци морати да положи све предмете да би остали на буџету и да ће се о трошку државе школовати само студенти са „очишћеном“ годином? Да ли мислите да ће ова одлука успети да се реализује?

Проф. др Наташа Стојановић: Незахвално је давати било какве прогнозе на ову тему, будући да поменуто законско решење може

бити, у одређеном правцу, кориговано. Оно што је евидентно, трогодишња примена Закона о високом образовању на нашем Факултету показује да релативно мали број студената успева да положи све испите из текуће школске године.

Проф. др Предраг Цветковић: На први поглед је реч о суровој мери са карактером социјалног дарвинизма. Са друге стране, ово је било неопходно јер држава нема новца или га има све мање да финансира студенте који нису показали одговарајући успех. Узрокована је, дакле, захтевима времена у коме живимо. Посматрано кроз ту призму, она је апсолутно неопходна и ја је подржавам. Биће проблема на почетку, али сви ми, како родитељи и студенти, тако и наставници, тражимо да студирање буде здраво такмичење оних који имају једнакост могућности. Е па, ово је прилика за тако нешто. Како ће неко ту могућност искористити, на њему је. Мера коју сте навели је у функцији промовисања личне одговорности и напредовању на основу знања и способности, на чему би сваки будући интелектуалац, држим, требало да инсистира.

Скоро сам прочитала наслов у новини да у Србији има највише „вечитих студената“, како коментаришете овај наслов и какво је стање поводом тога на нашем факултету?

Проф. др Наташа Стојановић: Категорија „вечитих“ студената јесте последица некавалитетне селекције студената приликом уписа, уписивање факултета који се не воли и наравно, социјалног окружења у коме живимо. На Факултету тренутно студира 433 студената са „стажом“ од десет и више година студија. Статус „вечитих“ студената мора бити разрешен закључно са школском 2013/2014. годином, осим уколико Закон о високом образовању поново не претрпи измене и допуне по овом питању.

Проф. др Предраг Цветковић: Као и на другим факултетима. Вечити студенти су врста у изумирању, и има их све мање. Живи се брзо, путује се брзо, чита се брзо. Тако је и са студијама. Студирање је посао за студента ништа мање него за наставника. Као што послодавац неће да трпи радника без резултата, тако ни држава као оснивач неће финасирати оног који студира преко сваког рока. И то је добро.

Знамо да сте презаузети послом којим се бавите, али када нађете мало слободног времена чему се најрадије посвећујете, имате ли хоби или нешто слично?

Проф. др Наташа Стојановић: Један део дана обавезно посвећујем кућним љубимцима, које чувам годинама.

Проф. др Предраг Цветковић: Гитара, мада не онолико колико бих желео. Баскет са другарима, увек имам лопту у гепеку. Филмови, наравно. Одрастао сам по нишким биоскопима и тешко ми пада што је остао само један.

Шта сматрате својим животним успехом?

Проф. др Наташа Стојановић: Што сам остала верна себи и својим циљевима, и поред великог броја препрека.

Проф. др Предраг Цветковић: Лично, велики број пријатеља. Најбољи су ми и даље они из детињства. И то ми је важно, јер човек у данашње време лако може да изгуби критеријуме и приоритете. А искушења су бројна. Стари пријатељи су вам тада као сидро које вас држи да не полетите. Када се ради о професионалној сфери, сматрам неучтивим да говорим о сопственом раду. Ипак, ако већ морам, рекао бих да је моје „достигнуће“ у професионалном смислу, уколико га уопште и има, то што сам са успехом или неуспехом који ће други оцењивати само покушао да својим ангажовањем на Факултету и ван њега вратим мом родном граду и држави која ме је школовала део дуга. Суд о свему томе ће, понављам, ипак морати да дају други. Мада, када се ради о професионалном плану, верујем да ће мој највећи животни успех тек доћи.

Да ли поред професије којом се бавите, постоји још нека сфера живота у којој бисте желели да се остварите?

Проф. др Наташа Стојановић: Волела бих да мој допринос заштити животиња буде много веће него до сада.

Проф. др Предраг Цветковић: Да, имам бенд који свира по журкама, али ће то бити тешко, нема се времена.....да закуцам, можда још и теже.. и то је то.

Да ли читате Правник и да ли имате неку сугестију?

Проф. др Наташа Стојановић: Читам га редовно. Часопис је одличан, јер је прилагођен студентским потребама. У неком од наредних бројева, можда бисте могли да објавите резултате анкете студената о неком актуелном дешавању на Факултету, у Граду или земљи.

Проф. др Предраг Цветковић: Читам, мало по службеној дужности, а мало јер ценим новинарски посао. Ваља подсетити да су неки од бивших сарадника и уредника Правника данас асистенти, а неки већ и наставници нашег Факултета. Марија Игњатовић, Дејан Вучетић... Значи да је реч о доброј школи. Савети: више промоције, направите пдф издање, дистрибуирајте га, организујте трибине. Критикујте. Доводите ауторе из других медија. Привилегија је писати. У време мог студирања Правник није ни излазио или је то било симболично. Тако да нисам имао фокус у том правцу. Опростићете што сам овај интервју на који сте ме љубазно позвали, искористио да нешто од пропуштеног надокнадим.

Александра Ћирић

Правнички кутак

УЧЕШЋЕ ПРЕДСТАВНИКА ФАКУЛТЕТА НА СЕМИНАРУ О ИНТЕРНЕТ ПРАВУ (Салцбург, 2-8. јул 2011.)

У периоду од 2-8. јула 2011. године, тим Правног факултета боравио је у Салцбургу, где је, на Правном факултету Универзитета у Салцбургу, узео учешћа на једнонедељном семинару о Интернет праву. Тим је предводио декан нашег факултета проф. др Предраг Димитријевић, а у њему су били и мр Дејан Вучетић и студенти Саша Маркота и Мирјана Арсић. Поред представника Правног факултета из Ниша на семинару су учествовали професори и студенти правних факултета из Београда (Србија), Новог Сада



употребе Интернета (највише из области заштите ауторски права у овој области). Излагања нашег тима о електронској управи и њеним дометима у Србији као и о правним проблемима и злоупотребама везаним за регистрацију Интернет домена наишла су на добар пријем и подстакла су низ питања од стране осталих учесника на семинару. Семинар представља



(Србија), Салцбурга (Аустрија), Одесе (Украјина) и Лавова (Украјина). Током рада по сесијама учесници су продубљено проучили различита питања и правне проблеме који проистичу из

наставак дугогодишње успешне сарадње између нишког и салцбуршког Правног факултета и највероватније ће бити одржан и наредних година.

Мр Дејан Вучетић и Мирјана Арсић

MOOT COURT

такмичење из међународног хуманитарног права

Екипа Правног факултета у Нишу учествовала је на студентском MOOT COURT такмичењу (симулацији суђења) из области Међународног хуманитарног права које је одржано од 18. до 21. априла 2011. године у Београду, у организацији Црвеног крста Србије и Међународног комитета Црвеног крста.

Учесници на такмичењу са нашег Факултета били су: Јована Перовић (IV година), Јелена Коцић (IV година) и Стефан Јовановић (III година), док је Сања Ђорђевић, сарадник у настави, била у улози тренера.

Јована Перовић је освојила треће место, чиме је стекла право да учествује на светском Jean Pictet такмичењу из области међународног хуманитарног права, које ће бити одржано 2012. године.

На овај начин, Правни факултет у Нишу наставио је традицију учествовања и остваривања запажених резултата на такмичењима из Међународног хуманитарног права.



Правни факултет победник такмичења у симулацији суђења

Екипа Правног факултета у Нишу освојила је прво место на V регионалном MOOT COURT такмичењу у симулацији суђења пред Европским судом за људска права, одржаном од 15. до 18. априла на Охриду.

Екипу су чинили студенти: Вера Миленковић, Зорана Благојевић, Јована Милошевић, Селена Радојевић, Бранко Маринковић и Милан Бијељић и тренери

Анђелија Адамовић и Сања Ђорђевић.

На такмичењу је учествовало десет екипа из Србије, Црне Горе, Македоније, Босне и Херцеговине, Хрватске и Словеније. У напетом финалу наша екипа победила је екипу Правног факултета из Љубљане, и на тај начин омогућила да пехар овог престижног такмичења први пут дође у Србију.



Победничка екипа нашег факултета обележила Дан Европе са г-дином Венсан Дежером и градоначелником Милошем Симоновићем

Поводом Дана Европе који се обележава сваког 09. маја, Ниш је посетио шеф делегације Европске уније у Србији, г-дин Венсан Дежер у петак, 06. маја.

Градоначелник Ниша г-дин Милош Симоновић и г-дин Дежер су се том приликом у Европском кутку састали са екипом Правног факултета у Нишу, која је на V Регионалном такмичењу симулације суђења пред Европским судом за људска права у Стразбуру освојила прво место.

Г-дин Дежер је срдечно честитао декану, продекану и екипи Правног факултета на одличном пласману, и изразио задовољство по питању неговања знања и стручности у области људских права.



Интервју са Анђелијом Адамовић асистенткињом на предмету Грађанско процесно право, која је учествовала у припреми екипе нашег факултета на V регионалном MOOT COURT такмичењу у симулацији суђења пред Европским судом за људска права одржаном од 15. до 18. априла на Охриду.

Од када наш факултет учествује на овом такмичењу?

Такмичење се организује већ пет година, а наш Факултет учествује већ две године. Ово је уједно и први пут да је победу однела екипа из Србије. Протеклих година такмичења су се одржавала у: Београду (два пута), Котору, Ријеци и овогодишње на Охриду.

Које услове је потребно да студент испуни да би постао део такмичарске екипе?

Од кандидата се захтева да су студенти IV године или апсолвенти, зато што се полази од тога да су положили већи број испита и самим тим поседују веће знање које је неопходно за решавање хипотетичког случаја на такмичењу. Уколико се пријави већи број студената бирају се они са већим просеком и добром правничком логиком.

Колико дуго трају припреме за такмичење?

Два и по месеца пре такмичења све екипе добијају хипотетички случај. На располагању је пет недеља да се напише представка апликанта и одговор државе и још толико времена да се припреми усмени део такмичења. Пре почетка усменог дела такмичења, које траје четири дана, поднесци такмичара се рангирају, чиме се одређује њихово место у жребу пред усмени део.

Какви су досадашњи успеси нашег факултета на овом такмичењу?

Прошлогодишња екипа се пласирала у полуфинале и била четврта од укупно десет екипа, а овогодишња се успешно изборила са жестоком конкуренцијом и освојила прво место и самим тим омогућила да ова награда први пут дође и у нашу земљу.

С обзиром на то да сте и као студенткиња имали прилику да учествујете на MOOT

COURT- у заједно са колегиницом Сањом Ђорђевић, како је бити у улози такмичара, а како у улози тренера екипе?

Мислим да је велика одговорност на тренера, али је свакако још теже бити такмичар.

Предност је у томе што смо колегиница Сања и ја већ све то прошле, тако да имамо више искуства и самим тим можемо да разумемо потребе такмичара, њихову трему, страх од јавног наступа и да им дамо савете како да све то лакше преброде и, наравно, освоје прво место. (смех)

Да ли бисте нешто издвојили као специфичност овог такмичења?

Такмичење суде експерти у овој области, судије Врховних и Уставних судова из земаља учесница, заступници држава пред Европским судом, и што је најзначајније, саме судије Европског суда за људска права. На тај начин се студенти сусрећу са вероватно најбољим правницима у области заштите људских права, уче од њих и само такмичење се подиже на један виши ниво. Испоштована је чак и процедура стразбуршког суда да екипама које су у финалу обавезно суди и један судија из матичне државе.

Поводом дана Европе који се обележава сваког 9. маја, Ниш је 6. маја посетио шеф делегације Европске уније у Србији 2-дин Венсан Дежер. Том приликом у Европском кутку он се упознао са победничком екипом, тренерима и руководством факултета. Какви су утисци са тог сусрета?

Господину Дежеру је било јако драго што се упознао са нашом екипом, јер је и сам био учесник овог такмичења у Бону. Такмичари су имали прилику да изнесу своја искуства и утиске које су понели са такмичења. Сматрам да је врло битно да се успех препозна и награди на адекватан начин, како би то био подстицај за будуће такмичаре.

Александар Михајловић





„ ...Говорник мудрим речима обузима дух, лепим речима милује ухо, покреће срце народа, уклања сумње, пружа одлучујуће савете, штити невине, подстиче невољне, спашава потиштене, ослобађа прогоњене, дозива заблуделе, надвладава противнике, придобија колебљиве, преобраћа сумњичаве, утамничи одметнике, подупире правду, оповргава неправду и са истом снагом брани и напада...“ - Цицерон

Говор није само биолошка одлика човека која га еволутивно издваја од нижих врста, већ је моћно средство изражавања његове суштине и битно својство не само комуникативне већ и укупне друштвене праксе. Софисти су посебно наглашавали моћ изговорене речи.

Делатни живот код старих Грка заснован је на три велика цивилизацијска стуба: језику, истини ствари и практичном делању. Аристотел је разликовао логичну суштину говора (logos) и језичког стила (lexis), а Квинтилијан прави разлику између суштине ствари од вербалног израза. Говорник мора знати колико суштину ствари толико и вербални начин изражавања стварности. Онај ко зна да повеже ум (разум) са језиком је прави беседник. Именица rhetor – беседник, у изворима се најраније јавља код Хомера. Тек почетком IV века п. н. е. И Сократ користи реч rhetoreia – речитост, елоквенција, а

потом почиње да се употребљава и појам rhetorike – реторика. Према неким мишљењима, реч rhetorike је сачинио тек Платон у дијалогу Горгија, после чега тај термин улази у најширу употребу, поготово од Аристотела.

Настанак реторике се везује за 485. годуну пре н.е, када су на Сицилији, тадашњој грчкој колонији, избили страшни нереди у којима су изгубљена сва документа која потврђују земљопоседницима право својине над земљом. Да би доказали своје право морали су врбално то чинити. Онај чије је изагање било уверљивије добијао је већи посед. Првим реторичарем сматра се Коракс. Дело које у свету античке теорије остаје најзапаженије, можда из разлога јер сумира већ стечена знања и према њима се критички односи, јесте Аристотелова "Реторика" у три књиге. Аристотел наглашава да је услов за ростојање реторике, постојање такозване интерсубјективне истине-истине која важи за једну групу људи или заједницу, истине које се они држе, а која не мора бити права истина. Овакав став у корену се разликује од Платоновог, који је реторику држао за науку која би требало да допринесе долажењу до пуне истине. Ново код Аристотела, у односу на претходнике, јесу три ставке од којих зависи успех једне беседе, а то су etos (говорник), logos (сам говор), ratos (осећања која говор изазива). Касније, овај систем ће преузети и многи римски

беседници, међу којима је и Цицерон. И Рим је дао значајна достигнућа у сфери реторике. Квинтилијан је, на пример, оставио монументално дело "Обука говорника" у коме је дефинисао чак 250 стилских фигура.

Речитост добија на значају и има услове за процват само где постоји демократија. Као и свако стваралаштво, беседништво захтева одређену друштвену климу. Потребна је слобода изражавања и могућност да сразмерно широки круг људи својом речју утиче на неке процесе у друштву. Не вреди никакава речитост ни на суду, уколико је оптужени унапред осуђен, а суд мора да спроведе вољу моћника. Деспотизам је погубан, а демократија благослов за реторику. Две најважније арене на којима се развија вештина убеђивања, суд и скупштина, могу да постоје само ако мисао и одлуке нису спутани самовлашћем или корупцијом, рекао је Обрад Станојевић, професор Правног факултета у Београду и организатор већ традиционалног такмичења беседништву. Професор Станојевић подсећа да су колевка беседништва античка Грчка и Рим и то у време када су ове државе биле нека врста републике, са прилично широким учешћем грађана у власти.

Реторика представља теорију, скуп правила о лепом говору, а беседништво (говорништво) праксу у којој се та правила примењују. Софисти су настојали да говором убеђују слушаоце, а потом да на друге преносе своја искуства како се успешно говори. Из тога су настали први приручници беседништва – *rhetorike techne*. Први су почели да изграђују реторику као систем правила која олакшавају да се беседа успешно састави и одржи, док је производ тих примењених правила био сам говор, односно беседништво. Историјски посматрано, беседништво претходи реторици. Најпре се развијала говорничка пракса, да би се тек касније, на основу ње, оформила и изградила говорничка правила и упутства, реторика.

Још од античких времена усталила се подела на три основне врсте говорништва: судско; политичко и пригодно.

Ова класификација, коју је нарочито афирмисао Аристотел одржала се до данас. Према његовим речима: судско беседништво је свако оно у коме сусрећемо оптужбу и одбрану политичко је оно у коме се на нешто подстиче или од нечега одвраћа; а пригодно оно које нешто хвали или куди (Реторика I 3,5).

Постоји велики број филозофа, правника, државника који су се бавили појмовима реторике и беседништва.

Аристотел је разликовао реторику и беседништво. Сматрао је да се реторика бави проналажењем најбољих средстава за убеђивање: њен основни задатак се не састоји у уверавању, него у »способности теоријског изналажења уверљивог у сваком датом случају«. Дакле, беседништво је сама вештина уверавања, док реторика има задатак да изналази најпогоднија средства за уверавање слушаца и даје савете како се то постиже.

Цицерон такође подразумева разлику између беседништва и реторике, па говори о реторици као о науци, док под говорништвом подразумева говорничку праксу, тј. практично беседништво (*eloquentia*). Писац најзнаменитијег римског уџбеника реторике, Квинтилијан недвосмислено каже да је реторика »наука о добром говору« - *bene dicendi scientia*.

Јован Стерија Поповић, наш комедиограф, професор права, али и писац прве реторике у модерној Србији, сматра да је реторика »наука која правила красноречија излаже и опкључује способност представленија и мисли изражавати правилно, јасно и саобразно с целу«. Још пре њега је Доситеј Обрадовић писао да је реторика »наука лепо говорити, срце множества људи добијати и цели народ на све што је добро, похвално и општеполезно склањати и доводити«.

Чувена Реторика Бранислава Нушића има поднаслов који гласи Наука о беседништву. Реторика, дакле, представља науку о беседништву, теоријски уобличена правила и принципе који ће помоћи да се одржи успешан говор, док је сама беседништво (говорништво) практична сфера у којој се та правила примењују.

Реторика разврстава говоре према разним критеријумима. Од антике до данас се класификују на информативни говор у римској подели:

а) *docere*, говор који уверава и покреће на акцију (римско *movere*) и

б) забављачки говор (*delectare*).

Када говори о узроцима опадања беседништва у Риму, у I веку наше ере, Тацит наводи као разлоге учмалост народа и јак режим владара. Тешко, ако не и немогуће, је развити речитост тамо где је мисао спутана, где јавна реч подлеже строгој цензури. У таквим приликама

ћутање је најречитији начин да се исказе неслагање. Демократија је осетљива биљка која вене и умире ако нису испуњени неопходни услови. Један од њих је слобода говора – напомиње професор Станојевић. Говорећи о почецима беседништва код нас, Станојевић каже да је први пут после Другог светског рата на Правном факултету 1957. године организовано универзитетско такмичење у беседништву. Касније су се она одржавала спорадично. Крајем шездесетих година устаљује се пракса да се такмичења организују сваке године. Такмичења су окупљала студенте из целе тадашње СФРЈ. Последње такмичење је одржано 1972. Тада је Правни факултет дошао на лош глас због супротстављања једног броја његових професора и сарадника доношењу уставних амандмана, због чега су многи од њих одстрањени са Правног факултета. Професор Милан Ђурић је због говора одржаног 1971. године осуђен на две године затвора. Казна му је касније ублажена на девет месеци. Беседништво је обновљено 1993. године. Посвећена му је велика пажња и показало се да је овакав културни дгогађај недостајао љубитељима красноречја. Такмичари су успевали да аудиторитум подстакну на размишљање о људским вредностима, манама и врлинама, проституцији, дроги, криминалу, фарсичним животним ситуацијама и трагикомичности суђења. Неке од задатих тема биле су "Једна држава у којој је право неизвесно", "Каква је разлика између даме и дипломате", "Људи од вредности имају више обавеза него права", потом "Полемика са Цицероном, "Абортус - за или против". Овај узлет говорништва је једном прекинут када је донет Закон о универзитету којим је укинута аутономија високог школства. Декане који су раније бирани тада је именовала влада, довођени су политички подобни, а професори светског угледа уклањани. Такмичење 1999. године није одржано због ратних збивања, а потом ни 2000. године. Јануара 2001. на предлог бившег студента и победника у неколико беседничких ревија Дејана Милића, 18 оснивача је одлучило да обнови Центар за реторику. Међу њима су били глумац и министар за културу Бранислав Лечић, адвокат Вељко Губерина, професорка Радмила Васић, др Радгоје Прица и други.

Морам да приметим да је реторика природни пратилац права. Подразумева се да

правник мора бити и добар говорник. Не само што мора познавати циљ и суштину права, већ мора знати начине и вештину како да убедљивим говором изрази суштину ствари на истинит начин. Историја је показала да су правници најбољи говорници, јер природа правничке професије тражи јасан, прецизан, убедљив, утемељен, аргументован говор чији је циљ истина, правда и правичност. На Правном факултету у Нишу, сваке године се организује припремна настава из реторике и такмичење у беседништву. Пријављивање се обично врши код професора Славише Ковачевића два месеца пре почетка такмичења; након тога студенти пишу беседу коју уче и вежбају њену интерпретацију. Такмичење се врши у три категорије:

1. слободна: где студент бира тему
2. задата: где професори задају бар 2 теме
3. импровизација: добија се тема 1h пре почетка такмичења и пише се, учи и беседи

У склопу обележавања Дана Правног факултета Универзитета у Нишу, 19. маја 2011. године у Амфитеатру Факултета одржано је финално такмичење у беседништву студената Правног факултета у Нишу. Такмичење је отворио проф. др Предраг Димитријевић, декан Правног факултета у Нишу.

Овогодишње такмичење у реторици одвијало се у три дисциплине: слободна тема, задата тема и импровизација. Задате теме су биле: "Човек је овладао природом, пре него што је овладао собом" и "Нема веће тираније од оне која се спроводи у сенци закона и под видом правде". Стручни жири финалног такмичења у беседништву студената Правног факултета у Нишу, чинили су: Проф. др Војислав Ђурђић, председник, Слободан Нешић, адвокат из Врања, Дијана Јанковић, судија Апелационог суда у Нишу, Велибор Петковић, новинар и писац, и Александар Илић, ранији апсолутни победник у беседништву прогласио је победнике по дисциплинама и апсолутног победника.

У дисциплини задата тема: Миша Петковић, прво, Вук Јовановић, друго, Мирко Николић, треће место. У дисциплини слободна тема: Јована Бајагић, прво, Милена Стаменковић., друго, Јелена Ђорђевић, треће место. У дисциплини слободна тема Кристина Перић је освојила прво, Александар Бзенић друго, а Маја Ћирић треће место. Апсолутни победнику свим категоријама је Јована Бајагић.

Јелена Тодоровић

ПРАВНА КЛИНИКА

Правна Клиника (legal clinic, law clinic, law school clinic) је програм правничког школовања који обезбеђује непосредно правничко искуство студентима правних факултета, а истовремено и помаже различитим клијентима, којима је потребно пружање правне помоћи.

Један од неопходних услова који обезбеђују запошљавање и компетенције дипломираних студената права, у условима тржишне економије и тржишта радне снаге, налази се у самом питању примене и савладавања практичног рада за студенте и њихове успешне припреме за обављање професионалне активности правника.

Студенти разним методама развијају вештине уз помоћ професора и адвоката и тиме стичу неопходно самопоуздање, тако да савладавају прелаз од статуса студента ка статусу дипломираног правника који примењује право.

Клиничко правничко образовање (clinical legal education) као интерактивни метод

едукације студената права има за циљ да их обучи у неким практичним вештинама које ће им бити потребне да би своју будућу професију обављали компетентно, савесно и са високим професионалним моралом. То је метод „учења из искуства“ („learning from experience“) „учење на основу чињења“ („learning by doing“).

На правним клиникама се обезбеђује бесплатна правна помоћ за сиромашне, за избеглице, за жртве насиља, за Роме, за све оне друштвене групе које се налазе у ризику од социјалне искључености. Тиме студенти уче практичну вештину и професионалну одговорност обављајући бесплатан рад у јавном интересу, што доприноси развијању моралних стандарда код будућих дипломираних правника, јер је циљ разумевање и прихватање идеје да људи без моћи и новца заслужују једнак правни третман у друштву.



Оснивање, развој и значај Правне клинике на Правном факултету у Нишу

Почетак рада Правне клинике на Факултету обележио је оснивање Клинике за грађанско право 2002. године као посебног облика факултативне наставе. Успех рада Клинике за грађанско право, утицало је да наставници и сарадници Факултета, покрену иницијативу за увођење клиничког образовног програма на предметима које предају. У досадашњем периоду, у оквиру Правне клинике развијене су: Клиника за грађанско право, Клиника за заштиту права жена, Општа правна клиника и Мобилна правна клиника.

Учешће Правне клинике Правног факултета у Нишу на реализацији клиничких програма обуке, уз помоћ стеченог искуства, омогућило је да се оснује Огледна адвокатска канцеларија, да се укључују нови наставници у рад Клинике и да се организује Програм опште обуке (правнички професионализам, правна етика, интервју, саветовање и писање правних докумената). Огледна адвокатска канцеларија је опремљена према „Model standards in clinical legal education: live-client clinics“.

Нови план и програм клиничког образовања поред Програма опште обуке који се реализује применом интерактивних облика рада, поседује и Програм практичне обуке-рад студената са “стварним” клијентима и то у оквиру три области:

“Клинички образовни програм за заштиту својине и закупа”, “Клинички образовни програм за заштиту права из домена породичних односа”, и “Клинички образовни програм за заштиту права жена”.

Клинички образовни програм за заштиту права жена се за сада примењује на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Након завршеног Програма опште обуке, студентима је омогућено да се одреде за једну од три области, у оквиру које ће пружати правну помоћ клијентима.

Клинички образовни програм обухвата четири централне теме: правни професионализам и правна етика, интервју, саветовање и писање правних докумената. Искуство наставника стечено током трогодишњег рада Клинике (2002-2005), и њихова оспособљеност за реализацију клиничког

образовања путем разних видова обуке у USA, Чешкој, Литванији, Русији, Македонији и Србији омогућило је да Клиника започне обуку студената кроз рад са “стварним клијентима”.



Правна Клиника је, самостално или у сарадњи са другим установама и организацијама, до сада реализовала четири пројекта, на којима је било ангажовано 12 наставника Факултета и преко 20 спољних сарадника. Учешће студената, професора, асистената и стручњака практичара у реализацији програма клиничког образовања од изузетног је значаја јер:

- доприноси реалном сагледавању проблема у остваривању права на правну заштиту и функционисања правосудног система од стране студената;
- доприноси бољем оспособљавању студената права за будући практични рад путем стицања неопходних правничких вештина и усвајања професионалних етичких стандарда;
- омогућава да студенти пружају бесплатну правну помоћ социјално најугроженијим лицима која нису у стању да плате услуге адвоката и тиме допринесу остваривању права на бесплатну правну помоћ;
- омогућава коначну афирмацију и интегрисање клиничког образовања, чиме су стварени услови да програм Правне клинике постане један од регуларних предмета у наставном плану и програму факултета, што је и прихваћено у Студијском програму основних академских студија права на Правном факултету у Нишу;
- доприноси успостављању боље сарадње Факултета са невладиним организацијама које се баве пружањем помоћи и подршке социјално маргинализованим друштвеним групама (избеглице, расељена лица, жене, особе са инвалидитетом и др.);

- подстиче примену реформисаног универзитетског образовања и доприности повећању одговорности студената за сопствено образовање.

До 2007. године Клинички програми обуке били су факултативног карактера. Новим Студијским програмом основних академских студија права, Клиничко правничко образовање предвиђено је као посебан изборни предмет, који студенти могу изабрати на трећој години студија. Према одредбама Статута Правног факултета у Нишу од 19. јануара 2007. године, Правна клиника стекла је статус наставно-научне организационе јединице Факултета. Правилник о организацији и раду Правне клинике Правног



факултета у Нишу донело је Наставно-научно веће факултета на предлог Статутарне комисије.

У циљу реализације клиничког образовног програма, Правни факултет Универзитета у Нишу закључио је уговоре о сарадњи са Центром за социјални рад „Свети Сава“ у Нишу и Адвокатском комором из Ниша. Кроз поједине пројекте сарађује и са Прихватилиштем за жене и децу жртве насиља. Сличну сарадњу Клиника има и са удружењем „Самохране мајке“. Током 2009.године, Правна клиника је остварила почетак сарадње са Националном организацијом потешача Србије.

До данас, клинички образовни програм успешно је извршио преко 250 студената завршне године студија, као и апсолвената. Девета генерација студената са Правне клинике Правног факултета у Нишу, успешно је завршила своје образовање на клиничком програму обуке у правничким вештинама под називом: „Правна клиника Правног факултета у Нишу“ у току календарске 2010.године. Реализација клиничког образовања у школској 2009/2010. години одвијала се кроз два циклуса: Општа обука у правничким вештинама и Обука кроз рад са стварним клијентима. Други циклус обуке остварен је у Огледној адвокатској канцеларији Правног факултета у Нишу, у којој су студенти/студенткиње, уз менторску помоћ и

подршку наставника и адвоката, пружали/ле бесплатну правну помоћ социјално угроженим грађанима, у виду давања правних информација, правних савета и састављања поднесака, чиме су остварили преко 300 сати добровољног рада у локалној заједници.

Ради стварања услова за одрживи развој Правне клинике и унапређење њеног рада, сачињен је План и програм за 2011.годину и предузете су одређене иницијативе на основу Правилника о организацији и раду Правне клинике Правног факултета у Нишу.

У току је оснивање Правне клинике за борбу против трговине људима, и сарадњи са канцеларијом УНХЦР у Београду. Реализација програма обуке планирана је за период март-децембар 2011.године.

Правни факултет Универзитета у Београду, Правни факултет Универзитета у Нишу, и Правни факултет Универзитета Унион, доносе „Одлуку о оснивању Мреже универзитетских правних клиника у Србији“. Том приликом усвојена су: Правила Мреже универзитетских правних клиника у Србији, као и Минимални стандарди за рад универзитетских правних клиника у Србији.

Утисци студената по питању предмета Правна клиника

„Препорука свим студентима да прођу програм клиничке правничке науке, односно сада већ изборног предмета! Једноставна прилика да се провери теоретско и стекне практично знање!“ -истакла је Маја Живковић, апсолвент Правног факултета Универзитета у Нишу.

„Предмет Правна клиника кроз конкретан рад омогућава да студенти постану одговорнији, да се упознају са реалним друштвеним и социјално угроженим слојем грађана.“ – Стефан Јовановић, студент Правног факултета Универзитета у Нишу.

„Имам заиста позитивно искуство и сматрам да је то један од најбољих начина како да се постане добар правник, добар адвокат. Сваком студенту бих препоручила да прођу кроз ту правничку праксу“-Тања Ђорђевић, студент Правног факултета Универзитета у Нишу.

Соња Георгијева



N I Š V I L L E



Фото: Јован Гојковић



N I S O M N I A



Фото: Јован Гојковић



E X I T



Фото: Јован Гојковић



Е X I T



Фото: Јован Гојковић

ПРАВНИЈАДА И УСПЕХ НАШИХ СПОРТИСТА

Правнијада је скуп студената свих правних факултета бивше Југославије, а од ове године и Балкана (учешће узело неколико факултета из Бугарске) на којем се поред стручног усавршавања, зближавања студената и дружења организују и спортска такмичења за студенткиње и студенте у различитим спортовима. Овогодишњи квалитет такмичења је био на завидном нивоу из разлога што се појавио значајан број професионалних и полу-професионалних такмичара који, поред студирања, активно играју у прволигашким и друголигашким клубовима широм Балкана.

Наш факултет је ове године, на Правнијади одржаној у сунчевом Брегу- Бугарска у периоду од 4.05.-08.05. 2011., постигао феноменалне резултате. Освојено је 3. место у генералном пласману. Овом резултату су допринели трофеји освојени у скоро свим такмичењима у којима је наш факултет узео учешће. Велики допринос дао је свакако наш студент Никола Остојић који у изузетној конкуренцији, освојио прво место у шаху. Не могу, а да не споменем да је у финалу победио, пре пар година јуниорског шапиона Србије, а сада професионалног играча из Новог Сада. Овом приликом му честитамо. Битан допринос дале су и кошаркашице које су освојиле сјајно 2. место. Кошаркаши су свакако оправдали очекивања, а можда их и премашили освајањем такође 2. места. Они су у финалу имали професионални тим из Источног Сарајева што овај успех чини још већим. Одбојкаши су лако прошли групно такмичење, али им је у полу-финалу недостајало и мало спортске среће, па нису успели да елиминирају одличну екипу Загреба. Освојено је 3. место што представља одбрану пехара од прошле године. Онда на ред долази и најважнија споредна ствар на свету- фудбал. Ове године је освојено 5. место, што и није тако лош резултат када се узме у обзир да је учествовало 13 екипа, а тога 5-6 има играче који играју Суперлиге у својим државама. Наша екипа је била надомак полуфинала, али је примљен гол у последњим тренуцима утакмице у четвртфиналном мечу против Правног факултета Бања Лука коштао пласмана и ставио на задовољавајуће 5. место. Захваљујемо се свим спортистима што су на најбољи могући начин представљали наш факултет и желимо им исте, па и боље резултате на наредној Правнијади 2012. која ће бити одржана у Црној Гори у мају месецу.

Наравно, највећу захвалност дугујемо управи нашег факултета која је најзаслужнија за то што смо на овакав начин представљали наш факултет. Искрено се надамо да ће сарадња бити настављена, па и унапређена, а ми ћемо се свакако одужити још бољим резултатима.

Владимир Младеновић

Шта је студентски парламент???

Избори за Студентски парламент представљају могућност за све студенте да изаберу своје представнике који ће заступати њихове интересе и бранити њихова права. Студентски парламент нашег факултета чини 25 студената. Избори се одржавају једном годишње, обично у априлу месецу. Право да бирају и буду бирани имају сви студенти. Сам систем бирања функционише тако што свака студентска организација регистрована у Агенцији за привредне регистре, изборној комисији коју чини наставно особље (најчешће асистенти), предаје своју листу са 25 кандидата. Након завршетка гласања и пребројавања гласова, по пропорционалном систему, бирају се чланови СП.

Ове године избори су одржани 19. априла. Резултат избора је био само доказ и потврда квалитетног рада Савеза студената Правног факултета у Нишу, који је својим залагањем и борбом за права студената, апсолутно заслужио победу. Из године у годину, све је већи број изашлих студената на изборе за Студентски парламент. Ове године тај број је премашио 1000 изашлих студената, што потврђује чињеницу да студенти схватају важност и улогу овог органа у борби за побољшање студентског стандарда и само олакшање студирања. За председника Студентског парламента изабран је Владимир Младеновић, студент 3. године. Он је отворен за сваки вид студентских предлога и идеја и можете га контактирати на studentskiparliament@prafak.ni.ac.rs.

Шта је Савез студената???

Савез студената Правног факултета у Нишу је студентска организација, која поред тога што има највећи број чланова, представља и најстарију студентску организацију. Основана је 1990. године и на свој 21. рођендан, 1. октобра 2011., може да се подичи тиме да је убедљиво највише урадила за студенте нашег факултета и није подлегла притиску нити једне нефакултетске фракције. Савез студената ће и у будућности занимати само студенти и како помоћи студентима да лакше савладају градиво и што пре дипломирају. Свој утицај ће искључиво користити у борби за нове испитне рокове, смањивање материје најобимнијих испита и борбу за све законом дозвољене бенефите, које раније студенти нису имали. У то су се сви студенти већ уверили, а бруцошима којима Савез студената Правног факултета у Нишу жели искрену добродошлицу, ће се уверити чим "уплове у студентске воде".

Владимир Младеновић

Култура

Крај другог светског рата. Агонија и патња изгледа почињу да бледе. Све те беживотне очи мртвије од ствари, хладније од сребра добијају

проблема. Глади, болести и страха. И када је једна таква љубав успела да победи диктатора, ако је једна таква љубав успела да уништи беду, хоћемо ли дозволити да данашње друштво убије романтику? Хоћемо ли дозволити да се сада, када смо борци за људска права, када више него икада

Романтика у минусу



Фото: Гала Бончић

нову наду. Полако почињу да се мичу. Као да се буде из најгорег сна, на њиховим уплашеним лицима назире се чудне гримасе. Јесу ли то осмеси или само страх и неверица? У целој тој ујдурми, гомили испрепаданих, болесних, уплашених и оних који су и даље неверне Томе назире се само једно. У хрпи конфета, чаура од испаљених метака који после дужег времена путују у небо, а не у нечије срце, назире се нешто што је последњих година заборављено. Широки Тајмс Сквер пружио је уточиште и наду новом почетку и новој љубави. У гунгули, међу раздраганом руљом, пијаним војницима и крештавим женама стоје две силуете. Из масе се издвајају, али им пажња није потребна. Он има белу морнарску капу и теget одело. Управо је ступио на трг и одмах је угледао њу, због које је и дошао. Обучена је у белу уноформу, има плаву непослушну косу коју је покушала да савије у пунђу.

Пришао јој је, загрлио, нежно оборио и пољубио. Тај пољубац траје и данас. Пркоси времену и недаћама. Љубав је остала овековечена захваљујући црно белом филму случајног пролазника и фотографа. Заробио је тренутак победе, захваљујући само једној слици. И данас се могу видети. Један морнар и једна болничарка. Годинама стоје повијени и заљубљени. Захваљујући једној црно белој фотографији, романтика је остала у нама. Није је убио рат. Није заборављена усред већих

раније ценимо људски живот, убије оно што право није уредило – романтику? Донесите закон којим ћете забранити да се мушкарци плаше љубави. Није грех волети њу, нисте слаби уколико сте романтични. Романтика није клише. Она изазива уздахе, пише нова правила, чини вас срећним. Не заборавите да пишете песме, свирате гитару, поклоните цвет и пожелите добро јутро. Романтика не познаје еволуцију. Она се не развија и не мења у друштву. Она је старомодна и не зна за време. Њој су познати само стихови и риме. Ноћи окупане звездама, њен поглед који трепери попут свеће. Љубав не зна за страх од могуће неостварености, могућег бола и неизвраћености. Она је постојала и онда када је он само из даљине гледао како се креће и писао јој песме и онда када је знао да је никада неће упознати. Не трудите се да уништите нешто што траје вековима. Не поклањајте честитке четрнаестог фебруара. Поклањајте их сваког дана. Поклањајте осећања на папиру у виду цртежа или стиха. Ако је љубав победила страхове, ако је љубав победила и живот и ако она не умире са овоземаљским животом не дозволите да вас страх паралише... Данас вам кажу да је боље бити сам, јер смо се сами и родили. Они заиста срећни кажу живите за њу или њега, доживите Венецију заједно и прошетajte једног дана Тајмс сквером. Постаните и ви ратни ветеран и једна болничарка.

Дуња Петрић

Управљање временом!

Како то ради један успешни Нишлија

Не, није реч о научнофантастичном тексту!

Како смо се уверили на фебруарском фестивалу „Наук није баук“, науци ништа није немогуће, било да је реч о природној или друштвеној дисциплини. А некада се оне ствари које делују сасвим немогуће у једној области покажу крајње једноставне у другој.

Тако смо на поменутом сајму у оквиру предавања „Управљање временом“ имали прилику да се уверимо како је контролисање времена сасвим нормална појава за оне који познају организационе принципе, иако закони физике о овоме тврде сасвим супротно. Пошто знамо да нико не може боље да нас упутује у организацију него један „фоновац“, нисмо се зачудили што је улогу предавача на овој занимљивој презентацији заузео Иван Вукић, бивши ђак Гимназије „Светозар Марковић“, Нишлија који тренутно са завидним успехом завршава Факултет организационих наука у Београду.

Шта то може да вам помогне да искористите свих 86400 секунди које сваког дана имамо на располагању? Све што нам је потребно јесте добра организација ума, па су људи који овладају овом способношћу по правилу успешни у ономе чиме се баве.

За почетак треба знати да је индустрија забаве (телевизија, рачунари, интернет) један од највећих потрошача нашег времена. Некада је боље изабрати неки другачији, квалитетнији вид опуштања. Ако сте одморни, завршите своје обавезе много лакше и брже.

Време проведено у транспорту често је неискоришћено (самим тим и изгубљено), нарочито за оне који живе у великим градовима. Учините да време ради за вас тако што ћете извући максимум из њега. На пример, помоћу различитих аудио-уређаја можете слушати часове страних језика док путујете од једног места до другог. Исто можете радити док идете у неопходне набавке или чекате у реду испред неког шалтера.

Такође, нагомилане обавезе одузеће вам много више времена него они послови које сте завршавали када је то требало. Да бисте избегли гомилање обавеза, ту је и неколико стратегија које вам могу помоћи:

- Фокусирајте се на најважније. Успешни људи су у стању да препознају своје приоритете.
- Ако можете да проследите неке друге део својих обавеза, не оклевајте у томе.
- Не покушавајте да будете на више места у једном дану.

– Наградите себе за успешно обављен посао, али и санкционишите се ако понављате грешке. Тако ћете се „васпитати“.

– Када једном успоставите ритам, организованост може постати ваша навика.

Истраживања показују да је за добру организацију пресудно одређивање сопствених циљева. До сваког циља води више корака, а препознавање тих корака један је од битних фактора успешног постизања жељеног резултата.

Све информације које су вам потребне за остварење циљева увек записујте, али водите рачуна да то радите увек само једном и на истом месту. Много блокчића и папирића знак су лошег планирања.

И запамтите: Време јесте новац. Научите како да га увек имате када вам је потребно и бићете богати!

Још неки трикови:

Имајте визуелну представу распореда оних обавеза које су пред вама. Оне могу бити у облику седмичног календара или неког подсетника.

Увек носите неопходну листу са вама, у томе вам могу помоћи и различита технолошка „помагала“. Не заборавите да направите резервну копију.

Да бисте што више умањили припремно завршно време, завршавајте сродне задатке у блоковима од 90 минута, али не заборавите да направите краћу паузу ако је то неопходно.

Када планирате свој дан, обавезно испланирајте и временске резерве за оне ствари које искрсну неочекивано. Најбоље је да за њих одвојите 30 минута пре подне и исто толико по подне.

Задатке извршавајте један по један, тако ћете их се брже „отарасити“ него ако их извршавате истовремено.

Направите и листу онога што не желите да радите, али водите рачуна о томе да имате добар разлог за то.

Нека вам радна површина увек буде чиста и спремна за рад.

Знате ли да већина људи носи 20% од 80% своје гардеробе? По истом принципу, довољно вам је само 20% активности да бисте извршили 80% својих циљева.

Ина Хрват

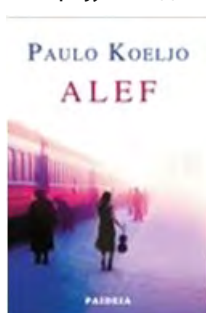
Лектор: Александра Јанић

(Текст је објављен у 15. броју „Ниш магазина“: www.nish.rs.)



У СРБИЈИ

Иако је налетом технологије књигу у њеном првобитном облику заменио интернет, разни магазини, часописи и новонастале “електронске књиге”, зна се да још увек постоје они који цене чари прелиставања добрих старих папирних страница неке добре књиге. По данашњим мерилима књига и сам чин читања спуштени су на најнижи подеок скале пожељних активности у слободном времену. Упркос томе, део грађана и даље гаји навику да своје време проводи очима прикованим за исписане странице које умеју да распламсају машту, одведу нас на места на којима никад нисмо били и натерају нас да осетимо емоције писца и виђење света



као нешто своје. Књига је и даље међу нама, и можемо издвојити и препоручити неке које су у књижарама означене као најтраженије ове године.

АЛЕФ – Пауло Коелњо

Баш као и главни јунак Алхемичара, Пауло Коелњо се суочава са кризом вере. Схвативши да је једино решење да почне изнова креће у духовну потрагу кроз ново ходочашће јер осећа потребу за путовањем, експериментом и поновним повезивањем са људима и светом. Овај подухват одвешће га преко Европе, Африке и Азије, до Транссибирске пруге где ће стећи пријатеље за цео живот. Међу њима су Јао, учитељ таоа, и необична девојка по имену Хилал. Пауло и Хилал откривају да су се њихове судбине већ укрстиле у неком од претходних живота, у некој сасвим другој димензији. Заједно, кренуће на мистично путовање кроз простор и време – путовање које ће их приближити љубави, праштању и дати им потребну храброст да преброде животне изазове.



СУНЦЕ МЕНИ, СУНЦЕ ТЕБИ – Весна Дедић-Милојевић

Роман Сунце мени, сунце теби, наставак мелодраме Заувек у срцу која је била апсолутни бестселер 2010, Весна Дедић Милојевић са препознатљивом емотивношћу, духовитошћу и иронијом у новом роману суочава своје јунаке са чежњом за вечитом љубављу, борбом против стерилитета, спознајом о бисексуалности партнера, агресијом у браку, не одустајући од идеје из претходног романа да се трагедије у животу дешавају, а срећа гради.



ИГРА ПРЕСТОЛА – Џорџ Р. Мартин

Џорџ Р.Р. Мартин је створио истинско ремек-дело објединивши све оно најбоље што жанр епске фантастике може да пружи. Магија, сплетке, романсе и пустоловине испуњавају странице првог тома овог епског серијала који ће засигурно одушевити, не само љубитеље жанра, већ и много шири круг читалаца.



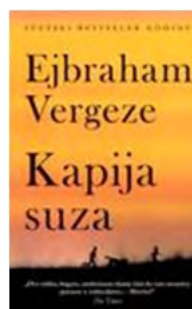
ЛЕТЊЕ ЛАЖИ – Бернхард Шлинк

Као и у причама из збирке Бекства од љубави и у Летњим лажима, Шлинк слика савремени свет који је сведен на површне и не много личне односе, чак и међу људима који би могли и требало би да буду блиски. Јунаци Шлинкових прича су људи који дубоко проживљавају свет али који своја осећања спутавају и задржавају за себе.



КАЛУЂЕР КОЈИ ЈЕ ПРОДАО СВОЈ ФЕРАРИ – Робин Сарма

Калуђер који је продао свој ферари је прича о томе како да остварите своје снове и узмете судбину у своје руке. То је прича о врхунском адвокату Џулијану Ментлу, кога је трка за успехом и новцем довела до скоро фаталног инфаркта усред завршне речи у препуној судници. Тај блиски сусрет са смрћу натерао га је да размисли о свом животу, о томе чему заиста тежи и шта је суштина живота и среће. У потрази за тим одговорима одлази на једно необично путовање, у висине Хималаја међу мудраце Сиване, где започиње његов нов, једноставан живот пун ведрине.



КАПИЈА СУЗА – Ејбрахам Вергезе

Заносна, егзотична сага, која се протеже кроз пет деценија и три континента, прожета забрањеним љубавима и страстима, издајствима и породичним тајнама. Марион и Шива Стоун, рођени у мисионарској болници у Етиопији педесетих година двадесетог века, су браћа близанци из тајне везе између индијске калуђерице и енглеског хирурга. Нераскидиво

повезани, а веома различитих нарави, они расту у земљи која је на ивици револуције све док их издајство не раздвоји. Годинама касније судбина наставља да се поиграва с њима када их поново споји на ивици живота у хладној и стерилној операционој сали.

Од четрдесетих година прошлог века до данас, од манастира у Индији до теретног брода на путу за Јемен, од запуштене болнице у Етиопији до болничког центра у Бронксу, овај роман је подробна студија о људским односима и заносна породична сага.

Знамо да сте сигурно уморни од великог броја студентских књига с којима проводимо време скоро сваки дан, али ипак се надамо да ове препоруке могу да вас подстакну да део слободног времена издвојите за посету књижари или библиотеци, те да вам књига не буде само симбол обавезе, већ и уживања.

Тамара Станојевић

БОНТОН је књига или кодекс понашања којег би се требао придржавати сваки припадник друштва, означава правила лепог и пристојног понашања у свим ситуацијама свакодневног живота. Бонтон најстрожије осуђује вређање, псовање, физичко обрачунавање. Оно нас учи како се треба изражавати, понашати, комуницирати у готово свакој ситуацији. Ево неких правила која можда нисте знали...

На улици :

- Ходајте десно и по тротоару. И као што возила претичу улево, усвојите и ви тај пропис. Тако ћете избећи неугодне сударе и гурање.

Ако до тога ипак дође, пристојно се извините.

- Псе водите на сасвим краткој узици како се ремен не би претворио у неугодну и опасну препону за остале пешаке.

- Приликом ходања у двоје, дами ћете увек понудити унутрашњу страну, ако постоји опасност од прскања или неке друге непријатности.

- Распоред се мења ако се улицом иде у троје. Ако два мушкарца иду са једном женом, она добија почасно место у средини. С леве стране јој је млађи мушкарац у друштву, а са десне старији.

У ресторану :

- Свако улепшавање, чишћење, поправљање гардеробе у локалу је у супротности са свим правилима. Огледала која се налазе у локалу служе искључиво као украс, а нису предвиђена за поправљање фризура или кравате.

- С јелом за столом почиње жена или старија особа. Приликом сервирања треба сачекати да јој јело буде стављено на тањир и да она почне јести. Приликом завршетка оброка прво жена одлаже салвету, као знак да је завршила са јелом. Непристојно је ако њен партнер за столом припали цигарету док она још није готова.

Поклони :

- Новац се по правилу никада не поклања. Новчани прилог може бити награда, хонорар, напојница, надокнада али поклон никако. Онај ко дарује новац у ствари демонстрира да жали чак и време и напор да нешто одабере и купи.

- Када је у питању поклањање цвећа треба бити опрезан када, коме и у каквој прилици се поклања одређена врста цвећа јер цвеће може имати и неко дубље значење. Треба пазити какву поруку које цвеће саље:

Божур - симбол срећног брака и просперитета

Далија - узвишеност и елеганција



Црвени каранфил - жртвовање, милост и љубав

Бели каранфил - чистота и љубав

Ружичасти каранфил - љубавна наклоност

Кризантема - највише се користи за сахране и венчања

Љиљан - узвишеност, чистота, бескрајна лепота, срећа, бесмртност

Орхидеја - егзотичност, префињеност, екстравагантност, романа, еротика и жеља за интимношћу

Ирис или перуника - достојанство, храброст, слава

Црвена ружа - љубав

Бела ружа - чистота и безгрешност

Жута ружа - весеље, задовољство, али и неверство и љубомора

Наранџаста ружа - жудња и опчињеност

Ружа боје лаванде - љубав на први поглед

Розе ружа - захвалност, дивљење, нежност, брижност

Беж ружа - пријатељство

Сунцокрет - обожавање и снага

Нарцис - самољубивост, неузвраћена љубав, али и нови почетак

Лала - богатство, раскош, лепота, охолост, чежња, заљубљеност и љубав

Тамара Станојевић

Здравље

Испитна анксиозност

Да бих вам приближила појам испитне анксиозности, најбоље је да кренем од нама студентима добро знане дефиниције са Вукајлије, а не Вујаклије, да не би дошло до забуне. Како они тамо кажу, то је процес учења, који како одмиче, све више личи на трудноћу. Чим устанете и видите све оне књиге, одмах добијете јутарњу мучнину, а код лабилнијих има и повраћања. Што је ближи "термин", све више сте нервозни, имате изненадне нападе беса на укућане, тражите подршку и разумевање од њих...стално сте гладни и често имате потребу за одређеном врстом хране. Кад дође дан Д, исто се презнојавате и мучите сатима до тренутка док се све не заврши. Кад положите, имате исти онај блажени осмех као мајка кад први пут угледа своју бебу. Иначе, у овом случају је побачај чешћи него код трудноће, а богами и абортус.

За већину студената, испит представља непријатно искуство. Сложићете се са мном да сигурно не постоји особа која заправо ужива док неко испитује њено знање, вештине или способности. Истраживања су показала да је мала доза анксиозности корисна за студенте јер им одржава будност и усредсређеност на задатак, док већи степен анксиозности може утицати чак и на то да мање учите јер сте толико преокупирани мислима о самом испиту да не можете да држите пажњу на градиву.

Шта је испитна анксиозност?

Испитна анксиозност представља стање које карактерише скуп физиолошких и емоционалних одговора на притисак који настаје због бриге око предстојећих испита. Разлози за анксиозност су многобројнији, а неки од њих су:

- **Негативно размишљање, нпр. 'нисам паметан/паметна'; нисам требао/ла излазити на испит'; морам да добијем 10 на овом испиту;'**
- **студенту се не допада предмет**
- **студент је био неуспешан на испитима до сада**
- **студент схвата да није довољно припремљен за испит**
- **студент је преоптерећен количином информација које треба научити**
- **превисоки захтеви и очекивања од себе.**

Верујем да ће вам бар неки од даље наведених симптома бити познат, које је могуће поделити на телесне и емоционалне. Код неких студената се може јавити један до два симптома, док код других симптоми могу бити толико изражени да доводе до негативног исхода-студент је онеспособљен за наставак спремања испита.

Емоционални симптоми:

- **страх од пада на испиту { пре почетка испита)**
 - **осећај напетости кад испит почне (пре него што се поделе испитна питања)**
 - **осећај панике када видите да неко питање не знате**
 - **забринутост, ишчекивање**
- Телесни симптоми:
- **убрзан срчани рад**
 - **претерано знојење**
 - **мучнина, повраћање**
 - **повећана потреба за мокрењем**
 - **појава бубуљица**

Веома је важна припрема студента. Студенти који су обавили припрему готово увек буду успешнији од недовољно припремљених студената.

Постоје четири аспекта припреме:

1. Суштинска припрема обухвата учење материјала који чини материју испита. Најбољи студенти почињу испитну припрему прве недеље предавања. Потребно је направити план рада по данима и месецима. Закуните се да нећете бубати ноћ пред испит. Потребно је наћи стално место на ком ће студент учити тако да би лако могао да повеже материју са оријентацијом у простору.

2. Материјална припрема означава прикупљање и организовање прибора потребног за испит. Подесите додатне аларме за буђење

3. Физичка припрема укључује вођење рачуна о исхрани и сну пре испита.

4. Ментална припрема обухвата ставове и мотивацију. Ако током учења изгуби мотивацију, потребно је присетити се зашто је уписао факултет.

Неколико савета како смањити страх од испита

1. Учите активно (настојте разумети градиво, тражити појашњења, организовати и памтити садржаје на свој начин, те активно понављати)

2. Кад учите не радите истовремено нешто друго, не можете истовремено бити онлине на facebook-у.

- 3.Учите са задовољством.
- 4.Док учите, не оптерећујте се мислима и негативним емоцијама увези испита
- 5.Интензивно понављајте неколико дана пре испита
- 6.Не учите у задњи час
- 7.Задњу ноћ пре испита добро се одморите и наспавајте.
- 8.Једите пре испита, по могућности нешто храњиво, али не претешко.
- 9.Избегавајте кафу (посебно ако вас узнемирује).
- 10.Не касните на испит, али немојте доћи ни прерано, како не бисте слушали шта други студенти говоре, нарочито они студенти који имају трему, страх је заразан.
- 11.Распитајте се како испит изгледа, која су професору „омиљена“ подпитања.
- 12.Наградите се за оно што сте направили, како би рекли старији студенти, кафана не сме да трпи због факултета, као ни шопинг.
- 13.Похвалите се што сте барем покушали, без обзира на успех.

Надам се да ће вам овај чланак помоћи, нарочито бруцошима којима овом приликом желим добродошлицу, а ако и поред овога неки студенти не могу да контролишу испитну анксиозност, саветујемо им да посете Психолошко саветовалиште за студенте.

Уколико не знате о чему је реч, у питању је пројекат Савеза студената Универзитета у Нишу, који је почео са радом априла 2005. године, а подржан је од стране Ректора Универзитета у Нишу.

Саветовање је потпуно бесплатно!



У оквиру Саветовалишта функционише:
СОС-ТЕЛЕАПЕЛ служба 018/ 523-215 (од 15-19h)

- Интернет саветовалиште преко е-маил-а
psychonis1@yahoo.com

-Директно саветовање: Зграда Бановине,
Шуматовачка бб, трећи спрат Ниш, Србија

Драгана Ђурић

Између права и поезије, и књижевности уопште као да је увек постојала нека, назовимо је – узрочна веза. У прилог томе иде чињеница да се у самом врху српске књижевности налазе управо остварења прозних писаца и песника који су по свом основном занимању били правници; неки од њих само студенти права, други чак доктори правних наука. Међу њима су: Бранко Радичевић и Ђуро Даничић, Лаза Костић, Лаза Лазаравић и Јован Јовановић Змај, Иво Андрић, Данко Поповић и многи други.

Оно што нама правницима засигурно прија јесте да се та традиција наставља. Један од наших колега, Александар Китановић, студент II године основних-академских студија права Правног факултета у Нишу, већ је лаким, али сигурним кораком зашао у књижевне токове. Како од њега сазнајемо у томе није усамљен – истог подухвата латила се још неколицина студената нашег факултета.

Пробали смо да од Александра извучемо тајну како то правници успешније налазе своје место у корицама него у државним институцијама: „Нема ту никакве тајне. Али је такво објашњење крупан залог. Бављење правом захтева посвећеност и, знате, није нимало пријатно када гледате како се оно што учите или у шта верујете урушува из дана у дан. Такође, често и сумњате да ли су поједина правна решења заиста решења. Природно је онда да имате потребу да о тој теми проговорите и расправите, на различите начине и кроз различите форме. Са друге стране, вештини лепог говора вични су правницима, па би чудно било да је супротно – да правник не уме да запише шта на прави начин.“

Александар је члан студенског књижевног клуба ТехТига из Ниша, редовни је учесник књижевних вечери у граду, а оно што га нарочито карактерише је не баш својствен стил писања за савремене књижевне трендове. Како сам наводи: „Непосредни разлог за моје певање није чисто поетски, па сам решио да се вратим корак уназад – међу модернисте. Често сам истицао да стварам за обичне људе и обичног себе. Такође, сматрам да је модерна ближа обичном читаоцу од постмодерне што је био додатни разлог за такав уназађивачки корак. Уједно то могу одредити и као циљ своје поезије: да нађе свој простор међу

обичним људима. А, како циљ сам одређује средства за сопствено остварење, у стиху тежим јасноћи израза."

Иако се у самом почетку определио за социјалну, нешто касније још и за политичку и хуманистичку поезију, због које за њега често кажу да је „бунтовник и са разлогом и без разлога“, за нашу редакцију издвојио је неке од својих првих песама које сматра „искренијим“.

ПОНЕКАД КО НЕКАД

*Де, срце, да понекад ко некад, и у ове дане:
смисао у свему ја нађем и радост видим;
појурим улицом бос, паднем, огулим длане,
и онда поносит наставим јер не слиним.*

*Слушајући старе, с њима наиван да будем
кунући се у наду - најотрцанију реч на свету;
И да братовљеву објаву најспремније чујем:
"У крађу воћки идемо! И другу ситну штету."*

*Али највише од свега, ја бих што нико не купи:
да с истом чистотом, као онда на ђачкој клупи,
своје име урежем у ово и многа друга лутања...*

*Или да се, барем, враћајући из сећања амо,
понекад ко некад, не осети оштра слутња:
што пропада вапи за још секунд живота само...*

СЛАСТ

*Ветар ти разноси лишће,
инсекти кору глуже.
Свакојак кер сикће
и на тебе оштри зубе.
Успе се и балавац који,
да види совино гнездо,
где му воља ту стоји,
па крши грање неопрезно.*

*А овде, крај стазе,
куд залазе твоје избочине,
потезу ниткови перорезе,
да се, одвећ из даљине,
уочи каљаво име њихово.
И љубавни несретник неки,
слабе стихове је склеп'о,
ту, на кожи твојој, на кори.*

*Тешке су и твоје зиме
самотне! Гризе студен,
гризе сакривено семе...
А, џемпер вунен
да ти "греје" голо грање
исплеле - међаве ледене.
Тужна ти слика и стање:
све ствари на себе сведене.*

*Ал' на пролет сваку,
млади Храсте,
уз тајну неку,
све озелени, зарасте.
И опет, теби само
знана та сласт
(зар је мало?) -
себи бити и земља и власт!*

ПРОСЈАК

*На улици ту, на картану, зрчено,
лицем положеним на коленима,
са испруженом, од зиме промрзлом
и испуцалом, руком, просјак седи.
На лицу му подеран шал,
на глави, од снега, мокра капа;
тело обмотано капутом без дугмади,
ноге у старим ципелама мрзну.*

*Старица добра му, у пролазу,
јужно воће пружа.
Рука не мрда,
просјак воће не узима.
Старица добра инсистира!
Руку му помера,
а беживотна рука на путу леже.
Тај просјак још дечак беше!...*

ИСТИНУ ЈА ТИ ПРИЧАМ

*Истину ја ти причам, љупка!
Истину и горку и чисту,
и то све, на једном листу.
Од тренутка до тренутка,*

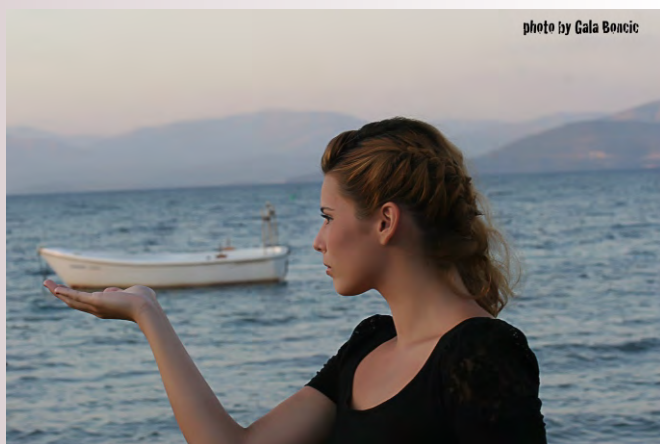
*све је исто, монотono, немо...
Једино бол наш заводи нас,
ко шум, ко шапат, ко глас;
ништа одмерено, смерно:*

повод је неко други,
повод је нека друга.
И опет, као дуга,
извио се немир да суди:

ти би само да љубиш,
свеједно је кога!
Снагом али без трага -
као и да не постојиш;

а ја, ја бих све прошле,
тешке и бурне дане
да завијем у мараме
и одбацам, ко од шале.

Истину ја ти испричах, љупка!
Истину и горку и чисту,
и то све, на једном листу.
(Беше то између два тренутка)



СУСПРЕТ

(коаутор: Александар Маринковић)

Корак гура дане у неповрат.
Кад строј мука у реч стане,
најстарија мис'о задаће мат,
а врлине твоје постајаће мане.

У теби, пакао ствараће се полако.
Ломећи гране хоризонта тихо,
увидећеш да надати се није лако,
јер у сусрет ти долази нико.

Ушушкавајући сутоне и будећи јутра,
твој корак биваће све тиши...
Можда ноћас, а можда и сутра,
рећи ћеш себи - Седи и пиши. -

Кутак забаве

College, drink, love, party

Где ићи уторком?! Питање је које студенти Правног факултета никада не постављају. Јер се на то питање већ зна одговор: клуб Вавилон. Загарантован провод обезбедили су вам Савез студената Правног факултета и Савез студената Економског факултета. Ове две организације удруженим снагама организују журке у клубу Вавилон. Назив журке је „COLLEGE: DRINK: LOVE: PARTY!“ Карте се деле на факултету, а можете их набавити и у канцеларији Савеза студената Правног факултета. У клубу су цене прилагођене студентима, тако да се свако може опустити и лепо провести. Поред других журки, које су такође организоване у овом клубу, по речима студената, наше журке су обележиле сезону. Са почетком школске године, поред обавеза на факултету издвојите један дан недељно за незабораван провод. Савез студената Правног факултета је ту да вас подсети да је тај дан уторак. Тако да уторком, правац Вавилон! Будите и ви део екипе и заједно са нама обележите и предстојећу сезону журки!



Летњи распуст. Времена на претек. Зато смо ми осмислили и обезбедили вам луди летњи провод. Овога пута, снаге су удружили Савез студената Правног факултета, Савез студената Економског факултета и Савез студената Медицинског факултета. „SUMMER JAM“ назив је летњих журки. Сваке среде, студенти су имали прилику да посете клуб Клинику. Место на отвореном у тврђави. Карте су такође дељене по факултету, тако да сте унапред знали где да идете средом увече. Цене су прилагођене студентима, тако да сте се могли опустити и не размишљати о предстојећим обавезама. Надамо се да ће и следећа летња сезона бити наша. Зато се на време информишите, мада смо и ми ту да вас подсетимо. Дођите у Савез где ће вам све бити објашњено. Будите и Ви део екипе и пре свих сазнајте о предстојећим летњим активностима.

Јована Митровић

Интервју са Јованом Гојковићем: са друге стране објектива

Да су правници одлични говорници кроз историју је доказано, али да су и уметници, доказује један наш студент, који је поред љубави према правима исказао и према фотографији. Уредник је једног од најпопуларнијих форума који се баве фотографијом, и победник ЕХИТ-овог и НТС-овог фотографског такмичења. Поред бројних награда и публикација (ReFoto magazin, Nish e-magazine и Wannabe magazine), творац је и Photo Pixel Art-а, који је основао ове године. Његове радове можете видети на страницама:

www.jovangojkovic.tk,

www.fotosrbijaforum.com, www.pixelartnis.tk

Екипа Правника се потрудила да сазна десет занимљивих ствари о Јовану које не можете прочитати на његовим официјалним страницама.

Александра: Чег се радо сећаш из детињства?

Јован: Радо се сећам породичних летовања, првог одласка на Маракану, кошаркашких кампова и још хиљаду малих радости.

Александра: Када си открио љубав према фотографији?

Јован: Увек сам имао афинитета према фотографији и филму, али тек са набавком првог „озбиљнијег“ апарата сам озбиљно почео да се интересујем за свет фотографије.

Александра: Права или фотографија?

Јован: Ух... Тешко питање... Ако ме питаш за професију, одговор је право, ако је у питању страст, одговор је фотографија...

Александра: Како би описао свој рад?

Јован: Не могу описати свој рад. Мој рад описује мене, моју личност и оно што ни сам не могу спознати у свом карактеру. Свако то доживљава другачије и не може се генерализовати.

Александра: Које фотографије цениш?

Јован: Првенствено документарне фотографије. Имати дар да апаратом забележиш свет око себе у оном сировом, правом облику, без шминке и предрасуде, то је оно што не може свако. Композицију, светло, поставке, технике – то може свако да научи, али не може свако да ухвати прави

тренутак. То је онај Bressonov „decisive moment“... Што се имена тиче, то су: Henri Cartier-Bresson, James Nachtwey, Robert Capa, Јосеф Коуделка, Томислав Петернек, Драгољуб Тошић, Ивица Костић, Миодраг Миладиновић, Драган Тасић...

Александра: Врлина којом се поносиш?

Јован: Истрајност.

Александра: Твоја животна филозофија?

Јован: Лепота је у оку посматрача.

Александра: Снимање које ћеш памтити?

Јован: Help-portrait пројекат у децембру 2010. године, и колекција фотографија снимљена у Бечеју и Бачком Петровом Селу у октобру 2010. године.

Александра: Да ли је исплатив посао фотографа у данашњем, савременом свету?

Јован: Зависи од више фактора – где живиш, којом врстом фотографије се бавиш, и наравно да ли си добар у свом послу (то је основни предуслов). У Србији је велика разлика између севера и југа, на југу углавном зарађују они који се определе за сликање свадби, породичних весела и сл., а неретко се ради о људима којима је поседовање професионалног апарата једино што их чини („професионалним“) фотографима. Веома слабо је заступљена права комерцијална фотографија, а тржиште за фотографије који избегавају фотографисање весела је неразвијено. Потражња је мала а потенцијални клијенти немају развијену свест о квалитету фотографије и њеном маркетиншком утицају. Задовољавају се полупроизводима и пресудан фактор је цена. Тако долазимо у ситуацију да велики број младих фотографа ради на нагажманима без икакве накнаде, водећи се мишљењем да ће им то бити „добра промоција“, а у ствари несвесно помажу деградацију тржишта и обезвређивање професије.

Александра: Порука нашим читаоцима за крај?

Јован: Постоји она изрека у којој се ради о томе да све што желиш да кажеш, неко паметнији је већ рекао пре тебе. Тако да: "To take a photograph is to align the head, the eye and the heart. It's a way of life." - Henri Cartier-Bresson.

Александра Ђурић

Мудрости

- 
- Правда понекад спава, али никад не умире. *Латинска пословица*
 - Добро по наредби - није добро. *Тургењев*
 - Победа над страхом је почетак мудрости. *Bertrand Russell*
 - Знање, само знање чини човека слободним и великим. *Дмитриј Ивановић*
 - Ако разум чини човека, осећај га води. *Jacques*
 - Знати да знаш оно што знаш, и да не знаш оно што не знаш - ето ти највећег знања. *Лао Се*
 - Нико никоме не може натоварити толико муке на врат колико може човек сам себи. *Меша Селимовић*
 - Колико више водимо рачуна о времену, толико више очајавамо што га немамо довољно, али колико га више неразумно трошимо, толико се чини да га имамо напретек. *Leopardi Giacoto*
 - Много је људи, али човек је редак. *Кинеска пословица*
 - Немој да очајаваш, ако правда плаче; зло и кад победи, никад није јаче. *Ненадовић*
 - Они који желе нешто да науче никада нису беспослени. *Secondat*
 - Не веруј онима који много говоре о својој праведности. *Nietzsche Friedrich*
 - Немогуће је да се све доказује. *Аристотел*
 - Лоше методе чине да и добре књиге и добри учитељи постају бескорисни. *Tommaso Niccolo*
 - Реч сутра измишљена је за неодлучне људе и за децу. *Тургењев*
 - Сваки човек је дете својих поступака. *Miguel de Cervantes*
 - Када сви ураде онолико колико су способни, народ сигурно неће пропасти. *Вук Караџић*
 - Самоћа боли, али не толико као лажна дружељубивост. *Teodor Fontane*
 - Са људима који стреме другчијим циљевима не могу се правити заједнички планови. *Конфуције*
 - Од циља води хиљаду путева, до циља само један. *Мишел де Монтењ*
 - Велика је несрећа кад човек не зна шта хоће, а права катастрофа кад не зна шта може. *Јован Дучић*
 - Чудно је како је мало потребно да будемо срећни, и још чудније: како често нам баш то мало недостаје. *Иво Андрић*
 - Бескорисно је побијати туђе мишљење; понекад човек успе да победи некога у дискусији, али да га увери - никада. Мишљења су као ексериз: што више ударамо по њима, то дубље продиру. *Dumas*
 - И ђаво може цитирати Свето писмо за своје потребе. *William Shakespeare*

FAQ О "ПРАВНИКУ"

Шта је „Правник“?

„Правник“, лист студената Правног факултета, је интерно студентско гласило на факултету. Од његовог оснивања, генерације уредника, дописника и сарадника су градиле име „Правника“ и реноме поузданог студентског гласила. Као и сви други студентски часописи и „Правник“ је имао своје успоне и падове: Било је година у којима је награђиван и година у којима је био пред гашењем. Из године у годину се трудимо да буде што бољи. Данас „Правник“ представља модерно конципиран и динамичан медијски јавни сервис студената нашег факултета.

Чији је „Правник“?

„Правник“ уређује уређивачки колегијум, на челу са Главним и одговорним уредником. Сви чланови уредништва су студенти нашег факултета. Уређивачка концепција, која подразумева избор тема и садржаја који ће се наћи у часопису је у потпуности поверена члановима редакције и не подлеже утицају ни цензури ниједног другог органа факултета. Једини контролори рада редакције јесу сами студенти због којих „Правник“ и постоји. Данас се са правом може рећи да „Правник“ припада свима нама, да представља јавно добро свих студената.

Због чега постоји „Правник“?

„Правник“ постоји искључиво због студената нашег факултета. То је императив кога се „Правник“ држао од свог оснивања. Он је исказан кроз два основна циља његовог деловања и постојања: Први циљ је задовољење потребе студената за брзом и тачном информацијом и квалитетном и објективном анализом дешавања. Други циљ због кога „Правник“ постоји је да омогући свим студентима нашег факултета, који желе да се окушају у новинарским водама, да њихови текстови буду објављени и да дођу до њихових колега.

Ко може да пише за „Правник“?

За „Правник“ може да пише сваки студент нашег факултета без обзира на годину студија, постигнути успех или на чланство у некој студентској организацији. Они од дописника, који имају воље и времена, могу и да уђу у уређивачки колегијум листа. У „Правнику“ има места и за текстове студената других факултета за које уредништво сматра да могу бити интересантни нашим студентима.

Редакција ПРАВНИКА



Фото: Никола Пејчић